

naar man først kommer ind paa Tanken, følger man Trang til at give Lovbestemmelsen Anvendelse paa større og større Omraader. Det er derfor vistnok rigtigt, naar det ikke er absolut nødvendigt at fyldestgjøre en Trang paa et Omraade, at udsætte det, indtil man samtidig kan give mere almindelig omfattende Bestemmelser, f. Ex. i dette Tilfælde tage nye Bestemmelser om Sundhedspolitiet eller deslige. Kan man ordne, hvad der i denne Sag maa anses for nødvendigt, ad administrativ Veje, hvilket jeg er tilbøjelig til at mene, troer jeg ikke, at der er Anledning til nu at give en særlig Lov derom. — Efter hvad der idag er udtalt, og efter hvad jeg nu har tilladt mig at anføre, vil jeg ikke finde Anledning til at gaae dybt ind paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Det følger af, hvad jeg har sagt, at jeg ikke kan antage, — og jeg støtter mig hert navnlig til den meget sagkundige Udtalelse fra den ærede sidste Taler (Fenger) — at Forraadnelse under alle Betingelser er det eneste sikke Dødstegn. Jeg kan altsaa vel gaae ind paa, at Forraadnelse opstilles som et Hovedtegn, om jeg saa maa sige, i saa Henseende, men jeg antager, at der maa gjøres ikke saa Undtagelser, navnlig naar Rigshøvet foretages af en autoriseret Læge. Den samme Bemærkning gjælder med Hensyn til Forstriffen om, at Dødsattesten ikke maa udstedes før mindst 3 Gange 24 Timer efter den Tid, da Døden antages at være indtraadt. Jeg troer tilstrækkelig at have antydnet, hvilke Undtagelser jeg mener, at der i saa Henseende bør gjøres. De andre Enkeltheder vil jeg ikke finde Anledning til for Tiden af opholde mig ved. Jeg skal kun med Hensyn til en Bemærkning af det ærede Medlem for Færøerne (Cundahl) tilføje, at jeg ikke vil anføre det for rigtigt, selv om man skulde komme til det Resultat at udstede en Lovbestemmelse om denne Materie, at lade denne blive gjort gjældende for Færøerne, forinden der i alt Fald var givet Lagthinget Leilighed til at ytre sig om de Modificationer, der maatte være at indføre med Hensyn til de særlige Forhold deroppe.

J. M. Hansen: Der er navnlig af to ærede Talere, de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad) og Maribo Amts 1ste Valgfreds (H. Hage), gjort bestemte Indvendinger imod at fremme Lovforslaget. Det førstnævnte ærede Medlem stod paa et Standpunkt, der er saa forskjelligt fra mit, at jeg umuligt kan vente at faae ham til at gaae ind paa mine Ansættelser, ligesaa lidt som jeg kan gaae ind paa hans. Han meente, at der i mit Lovforslag var opstillet for store Fordringer overfor de Levende blot af Hensyn til de Døde. Dersom jeg havde maattet erkende, at de Fordringer, der her stilles, vare for store for den Hensigt, jeg her vilde opnaae, saa burde jeg ganske vist ikke have opstillet dem; thi man skal ikke gjøre større Fordringer til de Levende end dem, man finder absolut nødvendige for at opnaae Sikkerhed for de Døde; men jeg kan ikke finde, at der i det Hele taget er opstillet saa stærke Regler her, at Hensynet til de Levende skulde gjøre det nødvendigt at forkaaste Loven. De Levende — og her er navnlig Tale om de Afsdødes nærmeste Efterladte, — maae være glade, naar der træffes saadanne Bestemmelser, at deres afsdøde Kjære ikke udsættes for Noget, der er det Kædelsfuldste af Alt, og de kunne aldrig antages at ville med Uvillie modtage Bestemmelser, der gaae i Retning af at sikkre disse; thi man skal dog virkelig give Regler, der finde deres Anvendelse paa Fleertallet af Tilfælde, medens der ganske vist desværre kan gives de Efterladte, der ere glade til, at de have sluppet den Døde og saa ere ovenpaa; men det er dog ikke dem, man skal tage Hensyn til, naar man opstiller Bestemmelser som dem, der her er Tale om. Jeg er villig til at laae af Alt, hvad det ærede Medlem kan overbevise mig om kan laaees af uden Skade for Dynaaelsen af det tilfattede Formaal. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (H. Hage) tog meget stærkt paa mig i denne Anledning. Han meente, at jeg havde paataget mig at veilede Rigsdagen i et saa overordentlig vigtigt Anliggende. Jeg har imidlertid ikke tænkt